

«Τότε, αφού πήγε στους αρχιερείς ένας από τους δώδεκα, ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, είπε, τι θέλετε να μου δώσετε για να σας τον παραδώσω;»

Και ακριβώς όταν η πόρνη μετανούσε, όταν καταφιλούσε τα πόδια του Κυρίου, τότε πρόδινε το Δάσκαλο ο μαθητής. Γι' αυτό είπε «τότε», για να μην κατηγορήσεις για αδυναμία το Δάσκαλο, όταν βλέπεις τον μαθητή του να τον προδίνει. Γιατί τόσο μεγάλη ήταν η δύναμη του Δασκάλου, ώστε να πείθει να Τον ακολουθούν ακόμη και οι πόρνες.

Θα αναρωτιόταν όμως κανείς, Εκείνος που είχε τη δύναμη να μεταστρέφει τις πόρνες και να τις κάνει να Τον ακολουθούν, δεν κατάφερε να κερδίσει την αγάπη του μαθητή του; Είχε τη δύναμη να κερδίσει το μαθητή, αλλά δεν επιθυμούσε να τον μεταβάλει αναγκαστικά στο καλό, ούτε με τη βία να τον προσελκύσει κοντά Του. «Τότε, αφού πήγε». Και το «αφού πήγε» αυτό δεν στερείται κάποιας σημασίας. Γιατί δεν κάλεσαν οι αρχιερείς τον Ιούδα, ούτε αναγκάστηκε, ούτε υποχρεώθηκε, αλλά ο ίδιος μόνος του κι ελεύθερα γέννησε την πονηρή αυτή σκέψη κι έβγαλε αυτή την απόφαση, χωρίς να έχει κανέναν σύμβουλο σ' αυτό το πονηρό του έργο. «Τότε, αφού πήγε... ένας από τους δώδεκα». Τι σημαίνει το «ένας από τους δώδεκα»; Και αυτός ο λόγος «ένας από τους δώδεκα» δείχνει πως η κατηγορία του Ιούδα είναι πολύ μεγάλη. Γιατί ο Ιησούς είχε και άλλους μαθητές, εβδομήντα συνολικά. Αλλά εκείνοι βρίσκονταν σε δεύτερη θέση και δεν απολάμβαναν τόση τιμή, ούτε είχαν τόση οικειότητα με τον Διδάσκαλο, ούτε γνώριζαν τόσο τα μυστικά Του όσο οι δώδεκα. Αυτοί προπάντων ήταν οι εκλεκτοί, αυτοί αποτελούσαν τον στενό κύκλο του Βασιλιά, αυτοί αποτελούσαν την ομάδα που ήταν κοντά στο Δάσκαλο, και από αυτήν ξεπήδησε ο Ιούδας. Για να μάθεις, λοιπόν, ότι δεν Τον πρόδωσε απλώς κάποιος από τους μαθητές Του, αλλά ένας από τους εκλεκτούς Του, γι' αυτό αναφέρει ο Ευαγγελιστής το «ένας από τους δώδεκα». Και δε ντρέπεται ο Ματθαίος να το αναφέρει. Αλλά για ποιο λόγο να ντραπεί; Το αναφέρει για να μάθεις πως παντού και πάντα λένε οι Ευαγγελιστές την αλήθεια και δεν αποκρύπτουν τίποτα, ακόμη και αυτά που θεωρούνται αξιοκατάκριτα. Γιατί αυτά που φαίνονται πως είναι αξιοκατάκριτα, αυτά αποδεικνύουν τη φιλανθρωπία του Κυρίου. Ότι δηλαδή προσέφερε τόσα πολλά αγαθά στον προδότη, το ληστή, τον κλέφτη (τον Ιούδα) και συνέχιζε μέχρι την τελευταία στιγμή να τον έχει κοντά Του. Και μάλιστα τον νουθετούσε και τον συμβούλευε και τον φρόντιζε με κάθε τρόπο. Αν εκείνος δεν έδινε σημασία, δεν φταίει ο Κύριος. Και μάρτυρας είναι η πόρνη, και μη πολυπαίρνεις θάρρος προσέχοντας τον Ιούδα. Γιατί και τα δύο αυτά είναι ολέθρια, και το υπέρμετρο θάρρος και η απελπισία (απόγνωση). Γιατί το υπέρμετρο θάρρος κάνει να πέσει κάτω αυτός που στέκεται όρθιος, και η απελπισία εμποδίζει να σηκωθεί αυτός που έχει πέσει. Γι' αυτό και ο Παύλος συμβούλευε λέγοντας: «Αυτός που νομίζει πως

στέκεται, ας προσέχει μην πέσει».

Έχεις τα παραδείγματα και των δύο πως έπεσε δηλαδή ο μαθητής, που νόμιζε πως στεκόταν όρθιος, και πως σηκώθηκε η πόρνη που είχε πέσει. Η σκέψη μας εύκολα παρασύρεται και η θέλησή μας είναι ευμετάβλητη. Γι' αυτό πρέπει να διαφυλάσσουμε και να οχυρώνουμε τον εαυτό μας από παντού

«Τι θέλετε να μου δώσετε, κι εγώ θα σας Τον παραδώσω». Πες μου Ιούδα, αυτά σου έμαθε ο Χριστός; Γι' αυτό το λόγο δεν έλεγε, «μην αποκτήσετε χρυσά νομίσματα, ούτε ασημένια, ούτε χάλκινα που να τα φυλάγετε στις ζώνες σας», θέλοντας να περιορίσει από πιο μπροστά τη φιλαργυρία σου;

«Τι θέλετε να μου δώσετε, κι εγώ θα σας Τον παραδώσω». Πολύ σκληρά είναι τα λόγια αυτά. Πες μου, μπορείς εσύ να παραδώσεις Εκείνον που συγκρατεί τα πάντα, που εξουσιάζει τους δαίμονες, που διατάσσει τη θάλασσα και είναι ο Κύριος όλων όσων υπάρχουν στη φύση; Για να περιορίσει λοιπόν τη παραφροσύνη του και για να δείξει πως αν δεν ήθελε, δεν θα προδιδόταν, άκουσε τι κάνει. Κατά την ώρα ακριβώς της προδοσίας, όταν ήρθαν εναντίον Του κρατώντας ξύλα, λαμπάδες και πυρσούς, τους λέει: «Ποιον ζητάτε;» και δεν γνώριζαν Εκείνον που επρόκειτο να συλλάβουν. Τόσο πολύ έλειπε η δύναμη από τον Ιούδα στο να παραδώσει τον Κύριο, ώστε δεν Τον έβλεπε τη στιγμή που επρόκειτο να Τον παραδώσει, ενώ ήταν παρών, και όλα αυτά τη στιγμή που υπήρχαν τόσες λαμπάδες και τόση φωτοχυσία. Αυτό βέβαια υπαινίχθηκε και ο Ευαγγελιστής λέγοντας ότι είχαν λαμπάδες και πυρσούς και δεν τον έβλεπαν. Και κάθε ημέρα του το υπενθύμιζε και με λόγια και με έργα, ότι δηλαδή δεν θα μπορέσει να Τον προδώσει στα κρυφά. Και μάλιστα δεν του έκανε (ο Κύριος) παρατηρήσεις φανερά μπροστά σε άλλους, για να μην τον κάνει πιο αδιάντροπο, ούτε πάλι αποσιωπούσε τα σφάλματά του, για να μην νομίζει ότι περνούν απαρατήρητα και επιχειρήσει άφοβα την προδοσία, αλλά διαρκώς έλεγε: «Ένας από εσάς θα με παραδώσει», δεν τον φανέρωσε όμως.

Είπε πολλά (ο Κύριος) και για την κόλαση, πολλά και για τη Βασιλεία των ουρανών και απέδειξε τη δύναμη που είχε και για τα δύο, και για να τιμωρεί τους αμαρτωλούς και για να ανταμείβει τους δικαίους. Αλλά εκείνος (ο Ιούδας) όλα αυτά τα περιφρόνησε, ο Θεός όμως δεν τον ανακάλεσε με τη βία από αυτό που αποφάσισε. Επειδή λοιπόν μάς δημιουργήσε ελεύθερους να διαλέγουμε τις κακές ή τις ενάρετες πράξεις, επιθυμεί να είμαστε καλοί με τη θέλησή μας. Γι' αυτό αν εμείς δεν θέλουμε, ούτε μας πιέζει ούτε μας αναγκάζει. Επειδή αυτός που γίνεται με τη βία ενάρετος, δεν είναι δυνατόν να είναι ενάρετος. Αφού λοιπόν κι εκείνος ήταν ελεύθερος να διαλέξει και ήταν σε θέση να μην υποστεί βία για να κλίνει προς τη φιλαργυρία, γι' αυτό τυφλώθηκε η σκέψη του, πρόδωσε τη σωτηρία του και είπε: «Τι θέλετε να μου δώσετε, κι εγώ θα σας Τον παραδώσω». Επικρίνοντας τη διανοητική του τύφλωση και την αναισθησία, ο Ευαγγελιστής λέει ότι την ώρα που πήγαν να συλλάβουν τον Κύριο, βρισκόταν μαζί τους και ο Ιούδας, εκείνος που

είπε «τι θέλετε να μου δώσετε, κι εγώ θα σας Τον παραδώσω». Και όχι μόνο από αυτό είναι δυνατόν να δούμε τη δύναμη του Χριστού, αλλά και απ' ότι μόλις Εκείνος απλώς μίλησε, απομακρύνθηκαν κι έπεσαν κάτω. Επειδή όμως ούτε μ' αυτόν τον τρόπο δεν σταμάτησαν το επαίσχυντο έργο τους, παραδίνεται αμέσως σαν να έλεγε: Εγώ έκανα το καθήκον μου, αποκάλυψα τη δύναμή μου και απέδειξα ότι επιχειρείτε πράγματα ακατόρθωτα. Θέλησα να περιορίσω την κακία σας, αλλά επειδή εσείς δεν θελήσατε και επιμένετε στην παραφροσύνη σας, να, σας παραδίνομαι.

Τα ανέφερα όλα αυτά, για να μην κατηγορήσουν μερικοί τον Χριστό, και πουν: γιατί δεν μετέστρεψε τον Ιούδα;

Αγίου Ιωάννη του Χρυσοστόμου

Πηγές: g-titomixelakis.eu - llazaros.blogspot.gr